

nisteren at tage Initiativet til en Forandring og en Forbedring af det lidet tiltalende Forhold paa dette Omraade.

Jeg vil saa blot slutte med at sige, at jeg finder det rimeligt, at vi, naar det foreliggende Lovforslag ophøjes til Lov, skridder til at bemyndige Ministeren til at optrykke den samlede Retsplejereform med de siden 1917 vedtagne Ændringer og Tilføjelser. Jeg billiger Ministerens Forslag herom, selv om jeg har en Følelse af, at der ogsaa i kommende Aar kan tænkes at fremkomme Forslag om yderligere Ændringer og Tilføjelser. Jeg skulde dog tro, at naar dette gennemføres, vil man i alt væsentligt kunne puste i en Aarrække. Det vil af praktiske Hensyn være ønskeligt, om man faar samlet det, der er gennemført og vil være gennemført, naar det foreliggende Lovforslag vedtages, i et Værk, saaledes at de mange, der har Anledning til at bruge de paa dette Omraade gældende Love, faar den bedst mulige Adgang til at søge de Oplysninger, de skal indhente, i en enkelt samlet Lov.

Yderligere skal jeg blot tilføje — det hænger naturligvis sammen med, hvad jeg alt har fremført —, at min Gruppe er glad ved det foreliggende Lovforslags Fremkomst. Vi ser med Velvillie paa Lovforslaget og tilsiger vor bedste Medvirken til dets hurtige Fremme og snarlige Gennemførelse. Det forekommer mig, at Lovforslaget fremtræder paa en saa udmærket Maade, saa klart belyst, saa vel tilrettelagt, at det ikke vil være vanskeligt for Tingets Grupper at tage Stilling til de Hovedspørgsmaal, som det omhandler. Jeg skulde derfor tro, at det, selv om det er en stor Reform, der her er Tale om, selv om der røres ved adskillige vigtige Spørgsmaal, dog alligevel vil være muligt at faa Lovforslaget gennemført indenfor en overskuelig Tid. Jeg lover paa min Gruppens Vegne vor bedste Medvirken hertil.

Det Lovforslag, der staar opført som sidste Punkt paa Dagsordenen, kan jeg anbefale i den foreliggende Form og henstiller til Tinget, at man vedtager det i den Skikkelse, hvori det er forelagt.

Rytter: Det er jo rigtigt, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Rasmussen) sagde, at dette er et af de Forslag til Ændringer i Retsplejeloven, som vi hyppigt har set fremkomme gennem flere Aar. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det vilde være heldigt, om dette Lovforslag, naar det er gennemført, blev optrykt sammen med de andre Love,

der er blevet gennemført paa dette Omraade. Den næstsidste Paragraf bemyndiger ogsaa Justitsministeren hertil, og den er for saa vidt en Afskrift af, hvad der har været foreslaaet tidligere. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at vi maaske begge har overset, at der skulde staa: Under Titel af Lov om Rettens Pleje. Thi Justitsministeren har formentlig denne Bemyndigelse, selv om han ikke faar den gennem et Lovforslag. En Minister maa selvfølgelig altid kunne optrykke tidligere Love med de Ændringer, der bliver gennemført, saa jeg vil antage, man der skal tilføje: Under Titel af Lov om Rettens Pleje. Jeg tror dog ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at selv om vi faa et Lovforslag gennemført i Aar, vil der i de følgende Aar vedblive at komme Ændringer til denne Lov. Ved et saa stort Lovværk som dette vil man sikkert stadig opdage, at nye Ændringer er nødvendige. Men jeg ser heller ikke nogen Ulykke i, at vi stadig følger med Tiden.

Med Hensyn til det Lovforslag, som her foreligger, vil jeg først udtale mig om de Principper, der ligger til Grund for selve vor Retsplejelov. Det første store Princip er jo Anklageprincippet, som er gennemført i Modsætning til det tidligere, det inkvisitoriske Princip. Her er vi fra vor Side enige med den højtærede Justitsminister, naar han gaar videre ad den Vej, som ogsaa de tidligere Forslag er gaaet, nemlig at faa Anklageprincippet saa klart gennemført som vel muligt. Vi billiger derfor, at den højtærede Justitsminister med Hensyn til Anklagemyndighedens Enhed har foretaget saadanne Forandringer, som viser, at Politiet i disse Sager ikke staar under Amterne, men hører ind under selve Statsadvokaten, er en organisk Del af den samlede Myndighed paa dette Omraade. Med Hensyn til selve Anklageprincippet er jeg ligesom den højtærede Minister af den Anskuelse, at det i Virkeligheden i den nugældende Lovs § 819 er udtalt, at vi staar paa Anklageprincippet. Jeg tror ikke, der kan være Tvivl derom, i alt Fald maa denne Tvivl forsvinde, naar vi sammenholder Paragraffen med Motiverne.

Men selvfølgelig maatte der i et Lovforslag af denne Størrelse, da det blev vedtaget i 1916, være Reminiscenser af den tidligere Anskuelse, og dem har man saa efterhaanden søgt at faa fjernet. Den højtærede Justitsminister fortsætter ad denne Vej, f. Eks. med Hensyn til Ændringen af § 820, og det kan vi selvfølgelig kun billige. Paa tre vigtige Omraader